

Настоятель *с. м.* членъ училищнаго попечительства: Нѣкой старецъ, или нѣкой сарафинъ или пакъ нѣкой, който занятъ съ една, та не може да види и другъ работъ, поставятъ ся за настоятели надъ тѣхъ святы заведенія (*училищата*). *Л. Д. 1869 р. 155.*

Настоя *м. св.* **Настоявамъ** *м. дл.* 1) забочусь, пекусъ: Самъ си князьтъ настоява около нея съ най голѣма грыжливость. *Э. Г. 59.* 2) настою, настаиваю. **Настояване** *с. с.* попеченіе: Отъ всичко това, пріятелю, Вые трѣбва да сте си съставили понятіе и за настояваніето и негледваніето на тѣхъ училища какво е. *Л. Д. 1869 р. 155.*

Настрана **Настѣрна** *нар.* въ сторонѣ, въ сторону: Настѣрна стоятъ зетотъ. *М. р. 516.* Невѣстата три пѣти сѣ кланатъ на татка ѣ и кумотъ, и ходитъ на старна кѣде често сѣ кланятъ (гуевентъ). *М. р. 520.* Слѣдъ него малко настѣрна идеше другъ единъ човѣкъ. *Зк. 4.* Цѣлъ облакъ дивы гѣски настрана летеше. *Тб. 18.* Прѣдъ таѣхъ кѣщѣхъ настѣрѣхъ или малко *настраны* имѣтъ друго малко зданіе, кое зѣватъ пешникъ. *Пк. 33.*

Настрою *м. св.* **Настроивамъ** *м. дл.* настрою, настраиваю: А найвече той настройва подданницѣхъ си кѣмъ земледѣліето (*surtout il applique ses sujets à l'agriculture*). *Т. 88.*

Настрѣвѣ *м. св.* **Настрѣвѣвамъ** *м. дл.* раздражаю, дразню, анпетитъ кѣ чему либо; возбужу, возбуждаю желаніе кѣ чему либо: Спиртливы питія освѣтъ дѣто сѣ пакостливы, нѣ на гладно срѣдце полесно мамятъ и настрѣвѣвать човѣка. *Л. Д. 1874 р. 68.* Турцы сѣ врагове непримирни, Губители сѣ мохамеданцы, Звѣри на крѣвь сѣ настрѣвени Вѣрѣхъ пеймѣтъ дивы поганцы! *Гл. 100.* А пакъ когато ся иска нѣкому да ѣде, не че го подѣща на това тѣлото му, а само една настрѣвена лакомія, тогава... *Л. Д. 1874 р. 68.* **Настрѣвѣ са** **Настрѣвѣвамъ** са балуюсь. *Цанк.*

Настрѣхнѣ *м. св.* **Настрѣх(ну)вамъ** *м. дл.* 1) стану, становлюсь дыбомъ (о волосахъ): Космытъ му настрѣхнѣхъ на главата (*ses cheveux se dressent sur sa tête*). *Т. 296.* Косата настрѣхва сега човѣку отъ онова страшно свирѣпство. *Тб. 39.* Отъ таѣхъ музика косата ти настрѣхва и ноктіетѣ ти посиняватъ. *Рш. 96.* 2) содрогнусь, содрогаюсь: А всичката ми снага настрѣхнѣ когато прочетохъ. *Р. С. 56.* И тосѣ члѣсъ забра да ми настрѣхва снагата и крѣвьта въ жилитѣ ми да замрѣзва. *Х. Г. 45.* И кой ка се роди напоконъ, ште заговори за тѣхъ и ште настрѣхне. *Тб. 76.* 3) прозябну: Настрѣхнѣлъ, като прасквя. (Измрѣзналъ). *Ч. 192.*

Настѣпѣ *м. св.* **Настѣпвамъ** *м. дл.* 1) наступлю, наступаю